

vi for en ikke ringe Del kunne takke for, at baade Bestbanen og Silkeborgbanen og maaste endnu flere samt Esbjerg Havne ere blevne fuldførte mod en ikke ringe, navnlig kjøbenhavns Modstand. Men da hævdede Indenrigsministeren bestemt, jeg tror ikke, at jeg tager fejl, at de Baner maatte udføres, uden at der blev foretaget noget Extraordinært hverken i Retning af Indkomstskat eller Statslaan. Den Minister, der som Finantsminister skulde foretage Udtællingen af Pengene til disse Baner, nemlig Jønger, var ikke meget velvillig stemt ligeoverfor denne Tanke, han vilde have en Paaligning af en Indkomstskat til at dække Jernbaneudgifterne med; men det mødte Modstand i det andet Thing og vilde sikkert ogsaa have mødt det her efter de Udtalelser, som da fremkom. Dengang var det Indenrigsministerens Mening, at man ikke, om jeg maa bruge det Udtryk, maatte gjøre Folk tjede af Jernbanerne ved at paalægge Skatter eller optage Laan, men at Udgifter ved dem kunde gaa af de løbende Statsudgifter, og at der ikke specielt skulde foretages Noget til dette Diemed. Jeg vilde finde det meget mere rigtigt, om den høitærede Indenrigsminister gjorde sin Indflydelse gjældende i Ministeriet paa anden Maade end ved at optage Statslaan til Jernbaner, men at han, lige overfor sin Kollega Krigsministeren, der jo ikke er billig i sine ekstraordinære Forordninger til Forvarsvesenet, stillede som Betingelse, at de ekstraordinære Udgifter udenfor det, de bestaaende Love kræve, kun kunde afholdes ved Hjælp af Statslaan eller nye Skatter, navnlig en Formue- og Indkomstskat. Det tror jeg vilde være bedre paa sin Plads; netop til det Formaal vilde det sikkert være hensigtsmæssigt, om man tog et saadant Forbehold, at kun naar der skaffedes ekstraordinære Udveie, kunde de paagjældende Planer udføres, naturligvis forudsat, at de ellers ere fornuftige; thi til Ting, der i og for sig ere rigtige, kan man ogsaa faae Penge bragte tilveie. Her kan jeg ikke forstaa, at der skulde være Trang til at optage et Statslaan paa 5 Millioner, da jo Kassebeholdningen den 1ste April er 30 Mill.; men skulde det endelig ske, forstaar jeg ikke, hvorfor Laanet ikke skulde være amortisabelt, afdrageligt indtil 1910, eller hvilken Tid det skulde være; men jeg finder i det Hele taget

fra mit Standpunkt Bestemmelsen slet ikke rigtig. Jeg ser nok, at den høitærede Minister paaberaaber sig, at der nu er bygget Jernbaner for 47 Mill. i de sidste 13 Aar; men jeg skal dog gjøre den høitærede Minister opmærksom paa, at i en Tid, der ikke var nær saa god som den nuværende for Statskassen, nemlig 1867—77 er der bygget Jernbaner akkurat for det samme Beløb. Jernbanerne stod i 1867 i et Beløb af 25 Mill.; men i 1877 stode de til et Beløb af 72 Mill., det er altsaa ogsaa 47 Mill. I den Tid saae Ministeren, skjøndt Pengene vare knappere for Statskassen, ikke Grund til at fremkomme med Forslag om, at Anlægget skulde dækkes ved nye Skatter eller Statslaan. Efter mit Syn paa Sagen kan jeg altsaa ikke gaa med til § 5, i ethvert Fald ikke i den Form, den nu har. Med disse Bemærkninger skal jeg iøvrigt anbefale Lovforslaget, som jeg ligesom den sidste ærede Taler haaber maa nyde hurtig Fremme her i Thinget, idet det baade imødetommer den offentlige Mening og tillige Stemninger og Udtalelser, der ere fremkomne i Rigsdagen.

Suel-Nyssensteen: I Modsigelse til det ærede Medlem, der nu talte, kunde jeg føle en stærk Opfordring til at takke den ærede Minister for, at han ikke overvælder osovre i Sjælland mere med Jernbaner, end det allerede nu er Tilfældet med denne Værdiartikel. Det er allerede galt nok, at man ved enhver Leilighed fremmer ethvert som helst privat Jernbanelovforslag, der fremkommer, til stor Skade for de overbeholdede Kommuner og de stakkels overbeholdede Statsborgere i Sjælland. Saa hører man i Birkeligheden aldrig Tale om den forfærdelige Overbeholdelse, de ere Gjenstand for, naar der bliver Spørgsmaal om at bygge disse private urentable Baner. Jeg tror, at den ærede Indenrigsminister har gjort meget vel i at lade Sjælland hvile sig lidt paa det, som det i de sidste Aar har opnaaet. Jeg tror heller ikke, at det forholder sig saaledes, som den ærede Rigsdagsmand sagde, at der er Steder, hvor vi have 8 Mil til Jernbanestation. Saavidt jeg har kunnet faae ud ved at bruge Passer og Maalestof, have vi i det Høieste, naar vi nu faae Vogstør-Hobrobanen, omtrent 4 Mil og ikke en Smule længere. Denne sidste Bane har den ærede